

הפרויקט – אליפות בתיה"ס בוינגייט – בית ספר חט"ב אלסלאם בטייבה

מגיש: מוחמד בידס- שנה ג'

א. תיאור בית ספר אלסלאם

מיקומו- בית ספר חט"ב אלסלאם ממוקם במזרח העיר טייבה .

אופיו- מבנה בית הספר מבנה חדש ומודרני , מספק את כל השירותים הדרושים לתלמידים בצורה טובה מאוד. בבית הספר יש 20 כיתות לימוד בנות ממוצע 35 תלמידים, רחבות ומצוידות.

בבית הספר שלושה חצרות שתים לשהיית התלמידים בהפסקות ומגרש ספורט משולב (כדורגל-סל-יד-עף) מודרני ביותר, ריצפה דשא סינטטית סלים ושערים ומסביב שטח שאפשר לנצל אותו לריצות ופעילות ספורטיבית מגוונת.

3 מעבדות מדעים , 2 חדרי מחשבים ומספר חדרי צוותים וחדרי ספח לפעילות מורים. חדר מורים מרכזי חדרי הנהלה ומזכירות .

מספר המורים - 49 מורים ומורות . 26 מחנכים והשאר מורים מקצועים.

מספר התלמידים בבית בספר כ- 550 תלמידים מס' הבנים מס' הבנות מחולקים ל- 3 שכבות -

6 כיתות ז'

6 כיתות ח'

6 כיתות ט'

2 חינוך מיוחד

ב. תיאור האוכלוסייה - הרקע חברתי – כלכלי ומאפיינים אחרים שלה

בית ספר אלסלאם מקבל תלמידים מכל בתי ספר היסודיים בעיר – אבן חולדון, עומר בן אלחטאב, אבן רושד , אבן סינא "ב", אלחכמה , אלגזאליה , אבן סינא א , אלבוכארי.

תלמידים מרקעים חברתיים וכלכליים שונים בית ספר אלסלאם הוא בית ספר הטרונגי .

הפרויקט

הפרויקט שלנו היה: אימוני נבחרת ביה"ס שלנו לתחרות הבית-ספרית של וינגייט, ויום התחרות עצמו. החל מיום ג' 26/02/14 התקיימו אימונים מלאים ואינטנסיביים של שחקני נבחרת האתלטיקה של ביה"ס שלנו (השלום-טייבה) לקראת תחרות האתלטיקה הבית-ספרית שנערכה במכון וינגייט. אמנם היו אימונים במשך השנה אולם הם היו חלקיים, מקוטעים ולא אינטנסיביים. ביום ג' זה הוקדשו 3 שיעורים שלמים לאימון הנבחרת שהורכבה מתלמידים רבים משני המינים ע"מ לבחור את המצטיינים מהם לתחרות. ביום הזה לקחתי את הבנים עם המורה המאמן רדא ואימנו אותם בצורה מאוד משמעותית ואינטנסיבית במקצועות: קפיצה לרוחק, קפיצה לגובה והדיפת כדור ברזל. הדרכנו את התלמידים, תיקנו טעויות, התלמידים ביצעו את האימונים בצורה תדירה ותכופה, התנסו רבות ובאותו זמן איתרנו כמה תלמידים נוספים. כמו כן הוקדש זמן לאימון הנבחרת של מקצוע הקפיצה לגובה. יום חמישי שאחריו הוקדשו שני השיעורים הראשונים גם כן לאימון הנבחרת והיו שני שיעורים עמוסים בתלמידים/ות מועמדים לנבחרת. צוות הסטודנטים ביחד עם המורים המאמנים אימנו את כל המקצועות כאשר כל סטודנט/מורה מאמן לוקח עמו קבוצת תלמידים למקצוע מסוים: ריצות קצרות, קפיצה לגובה. בסופו של אותו יום, רדא, המורה המאמן, בחר סופית את נבחרת ביה"ס שהורכבה מ- 15 תלמידים/ות. ביום זה בהפסקה ערך רדא "מופע ראווה" של קפיצה לגובה של שחקני הנבחרת בחצר ביה"ס אל מול כל תלמידי "השלום" ע"מ לדרבן את שחקני מקצוע זה ולהכין אותם מבחינה פסיכולוגית לתחרות. כל האימונים ו"מופע הראווה" היו חלק מתוך הפרויקט, כשהמטרה העיקרית היא התחרות עצמה שנערכה במכון וינגייט הייתה ביום שני 03/03/14. ביום זה נסענו עם הנבחרת. הצטרפה אלינו כיתה ז'4 של מגמת ספורט במטרה לראות את התחרות, להכיר יותר את מכון הספורט ומתקניו, ולחוות את האווירה שם. בשעות הראשונות ליוויתי את תלמידי ז'4 אשר עודדו את השחקנים שלנו, וראו את התחרות ממש מקרוב, בהמשך ובהסכמת רדא המורה המאמן, לקחתי אותם למגרש האימונים הסמוך למגרש האתלטיקה קלה ונתתי להם לשחק כדורגל תחת פיקוחי. בתחרות עצמה השתתפו בתי-ספר מהמגזר היהודי ואנחנו היינו בית-ספר היחידי מהמגזר הערבי. בתחרות הייתי מאוד גאה בתלמידים שלנו שהפגינו יכולת טובה והפתיעו מאוד. ההבדל הבולט מבחינה פיזית בין התלמידים היהודים לתלמידים הערבים הוריד את הציפיות שלי מהתוצאות של תלמידינו, שלא לדבר על ההבדל מבחינת מתקנים, שעות של החינוך הגופני, הציוד וכד'. למרות הכול, הופתעתי משלושת המקצים הראשונים של ריצת 60 מטר, בהם תלמידינו השיגו את המקום הראשון, מואמין (כיתה ט'), מואמן (ח'4) השיגו מקום ראשון בריצות 60 מטר שונות כאשר היו כל מתחריהם מהמגזר היהודי, שמחתי מאוד וקיוויתי שזה ימשך כך! בקפיצה לגובה ח'אלד סולטאן שמתגורר בטירה ולומד בטייבה הפגין יכולת מקצועית וטכנית מעולה ועבר גובה של 1:40 מ' למרות שהוא יחסית נמוך, מחמוד השיג תוצאה של לגובה 1:45 מ' והיה מאוד טוב, עד כאן ראיתי את בית ספרנו בדרך לצמרת!

בריצת 800 מטר גם כן היה לנו נציג מכובד והוא דאווד שהשיג מקום שני, ובהדיפת כדור ברזל אחמד ו- "סמיי" עשו תוצאות טובות.

אבל בסוף, ההבדל המשמעותי והבולט מכל הבחינות בא לידי ביטוי ביתר המקצועות שבתחרות ובמיוחד

אצל הבנות. הבנות הפגינו יכולות פחות טובות למרות הרצינות, והניסיונות שלהן, הן הצליחו פחות. בית ספרנו "השלוש" השיג את המקום השביעי בתחרות שהוא לא בצמרת ולא בתחתית, זה לא אכזב אותי אך גרם לי לרצות ולשנות את התפיסה של החינוך הגופני אצלנו, זה מחייב אותנו לעבוד קשה עם התלמידים, להטמיע בהם את המושג "ספורט" בצורה לא פחותה מבתי ספר המגזר היהודי. תחושותי בסיום יום זה הייתה מצוינת, קודם כל הצעד הזה של המורה רדא ומנהל ביה"ס שלנו להירשם לתחרות זה צעד מבורך כיוון שבדרכים כאלו ניתן לשנות את תפיסת התלמידים על החני"ג והספורט, לשנות התנהגותיותו לגבי מקצוע זה ולהתייחס אליו כמקצוע אשר לו חשיבות קוגניטיבית, חברתית והתנהגותית לא פחות ממקצועות שונים כמו מתמטיקה וכד'.
התלמידים נהנו, שמחו, למדו, הפיקו תועלת מתחרות זו. האינטגרציה עם התלמידים היהודים בטח שתגרום לתלמידים להשתדל, לשאוף להצלחה כמוהם ולהשתפר.
נקודת אור: כשפיקחתי על תלמידי כיתה ז' 4 כשהם משחקים כדורגל, ניגש תלמיד יהודי לתלמיד משלנו והסכימו לקיים משחק בין 2 כיתות שונות. כיתה ערבית וכיתה יהודית.
בלי התערבותי ראיתי איך הסכימו, שיחקו, נהנו, הסתדרו בתוך המשחק ובסיום כשסיימתי את המשחק לקראת חזרה לטייבה, התלמידים לחצו ידיים, חיבקו אחד את השני והודו אחד לשני וזה ממש גרם לי להיות מאושר שכשאני רואה ששתי כיתות ממגזרים שונים מסתדרים אחד עם השני ומשחקנים ומכבדים אחד את השני זה מאוד מרגש ונותן תקווה לחיות בדו-קיום מכובד ומשותף.

מואמן מכיתה ח' שלובש חולצה כחולה מוביל בריצת 60 מ' ומגיע ראשון



אחמד מבצע את הדפית כדור ברזל ומאחוריו שחקן הנבחרת שלו - סמי



מואמן מכתה ט' זוכה במקום הראשון בריצת 60 מ'

